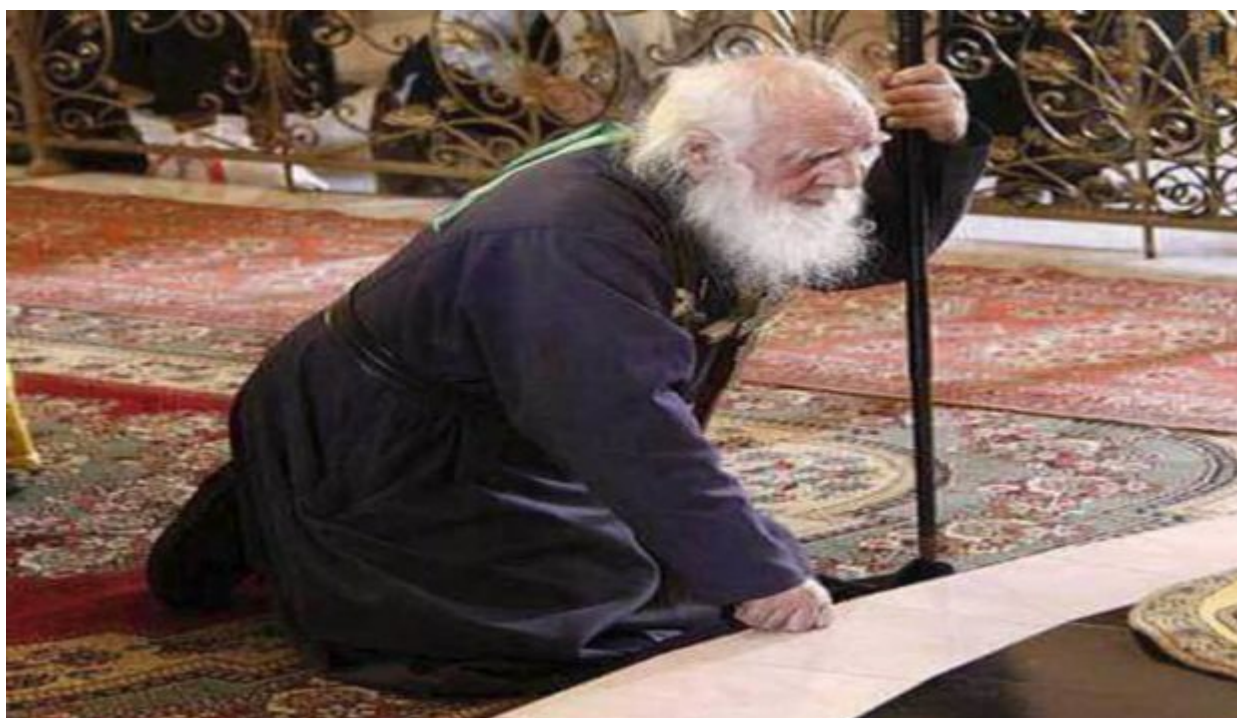
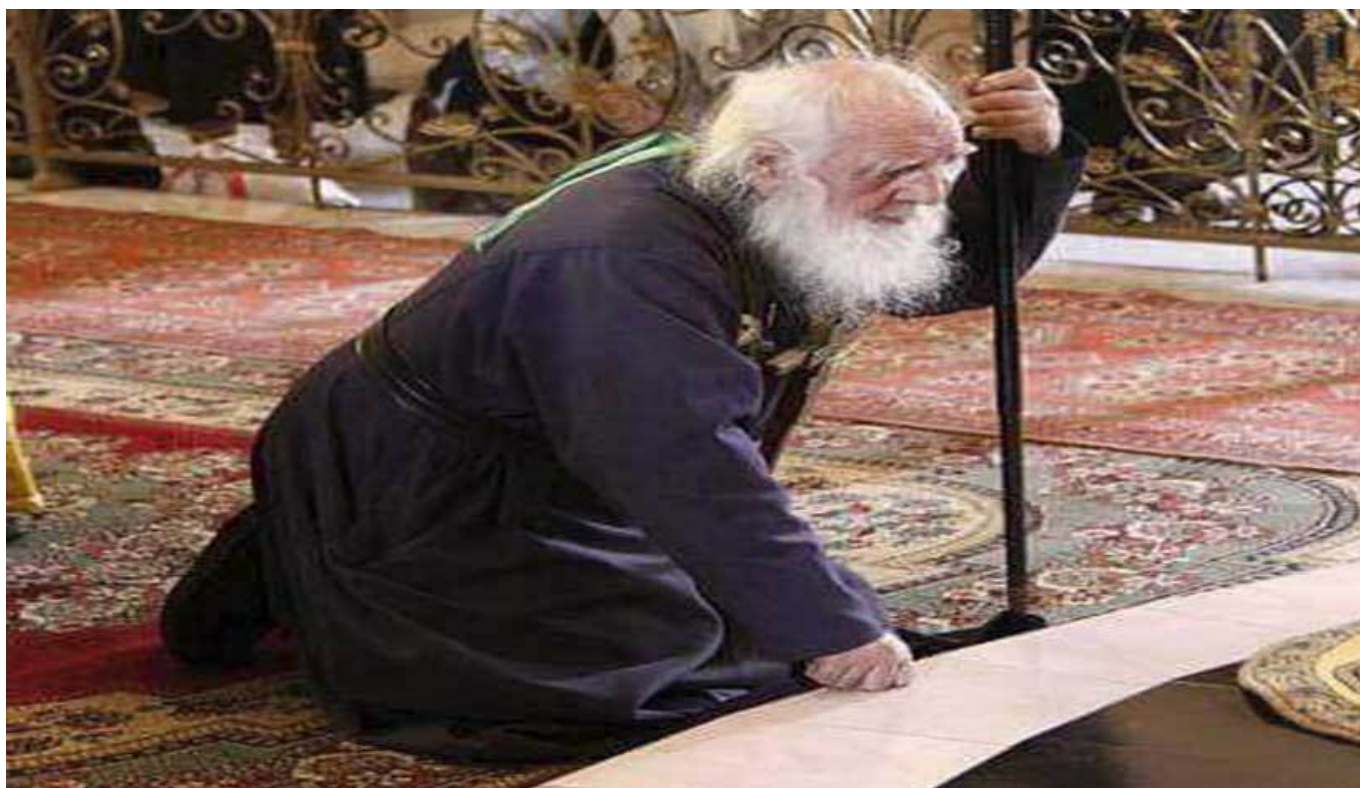

5 Αυγούστου 2017

Ο Ζητιάνος Επίσκοπος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ήρθαν νέα στο χωριό ότι θα έρθει ο επίσκοπος. Αποφάσισαν να τον υποδεχτούν με

δόξα και τιμή. Όταν επιτέλους έφτασε η αναμενόμενη μέρα, πήγε ο διάκονος στο σταθμό να τον παραλάβει. Οι επιβάτες που κατέβηκαν απο το τρένο δεν ηταν πολλοί. Από το πρώτο βαγόνι κατέβηκε ένας γέροντας με πολύ απλά ρούχα. Στάθηκε λιγο στην πλατφόρμα και περίμενε αλλά δεν πλησίασε κανένας...

Έτσι ρώτησε έναν περαστικό πως να πάει στο χωριό. Είχε περπατήσει κανένα μισάωρο όταν άκουσε κάποιο θόρυβο...γύρισε πίσω και είδε μια αμαξα με άλογα που τα οδηγούσε ένας νέος. -Επιτέλους βοήθεια, θα με πάρει, σκέφτηκε ο γέρος και του κούνησε το χέρι για να τον πάρει...

-Τι θέλεις γέρο; Τον ρωτάει ο νέος.

-Πάρε με στο χωριό σε παρακαλώ. Τού ζήτησε ο γέρος

- Δεν είναι μακριά, να περπατήσεις. Απάντησε ο νέος.

-Ευχαριστώ! Μουρμούρισε ο γέρος και συνέχισε τον δρόμο. Γύρισε ο διακονος στην εκκλησία και είπε οτι δεν ήρθε ο επίσκοπος.

- Μάλλον του έτυχε κάτι...είπαν

-Το βραδάκι επιτέλους έφτασε ο γέρος στο χωριό. Είδε ενα πηγάδι με σκέπη και έκατσε να ξεκουραστεί κάτω από την σκεπή του πηγάδιού όπου και αποκοιμήθηκε. Το πρωί τον ξύπνησαν γυναίκες που ήρθαν να πάρουν νερό. Τις ρώτησε λοιπόν που μένουν οι χριστιανοί...

- Εδώ όλοι είναι χριστιανοί. Ηταν απάντηση. Πάει ο γέροντας στο χωριό να ζητήσει ελεημοσύνη, κάποιος του έδωσε πατάτες, κάποιος ξερό ψωμί. Αυτός όμως πάνω σε κάθε ελεημοσύνη έγραφε το όνομά αυτού που του το έδινε και το φύλαγε. Το βράδυ ο γέρο-ζητιάνος την πέρασε σε μια γωνιά τού ναού.

Όταν τελειώσε η λειτουργία ο ιερέας ευχαρίστησε τον θεό για όλα. Τον ευχαρίστησε και ο γέρο-ζητιάνος.

-Φεύγοντας ο κόσμος του έλεγε «Ο θεος να σε Ελεησει». Ο ναός έκλεισε και ο γέρος πήγε πάλι στο πηγάδι για να κοιμηθεί. Αυτό συνεχίστηκε για δύο μέρες. Την τρίτη μέρα όταν μαζεύτηκε πάλι ο κόσμος στην εκκλησία, πριν ξεκινήσει η λειτουργία βγήκε ο γέρο-ζητιάνος μπροστά και έβγαλε τα φαγητά που είχε μαζέψει αυτές τις μέρες. Όταν το είδε αυτό ο διακονος πήγε να βάλει τάξη... Ο γέρο-ζητιάνος όμως με πολύ ισχυρή και δυνατή φωνή είπε:

- Σήμερα εγώ θα λειτουργήσω! Είμαι ο Επίσκοπος που περιμένατε...

Έπεσε μία απόκοσμη σιωπή...

Ο επίσκοπος συνέχισε... σήμερα θα συζητήσουμε το θέμα, «Μοιράσου το ψωμί σου με τους φτωχούς»

Σηκώσε το ξεραμενο ψωμάκι, είπε το όνομα αυτού που του το έδωσε και ρώτησε:

- Μπορεί ο άνθρωπος να ζήσει με αυτό; Δείτε το αδέλφια! Ο άνθρωπος πού του το έδωσε ήταν πλούσιος και κοκκινισε από την ντροπή του...και έτσι συνεχίσε μέχρι να βγάλει και το τελευταίο φαγητό το οποίο ήταν πολύ καλό και του το είχαν προσφέρει δυο οικογένειες πολυτέκνων.

Ήταν η πρώτη φορά πού οι πλούσιοι ήθελαν να είναι στην θέση των φτωχών...μερικοί προσπάθησαν να δικαιολογηθούν: τ'αχα ότι είναι η ανθρώπινη φύση... Οι πράξεις των τελευταίων όμως τους συγκίνησε όλους τόσο πολύ που δεν μπορούσαν να συγκρατήσουν τα δάκρυα τους.

- Δεν πειράζει, είπε ο επίσκοπος συγκινημένος, ξεχνώντας τα όλα. -Χαίρομαι που ο Θεός σας ξύπνησε στο τέλος. Ο ηγούμενος απευθύνθηκε στον Επίσκοπο. -Μα που κοιμόσασταν τις νύχτες; -Στον αδελφό μου, αποκρίθηκε ο ηγούμενος

- Και ποιος είναι αυτός?

-Το πηγάδι, πού με φιλοξένησε κάτω από την σκεπή του...και έγινε ο αδελφός Μου.

Τον ερχομό του επισκόπου δεν τον ξέχασαν ποτέ στο χωριό. Ξεχνιούνται τέτοια πράγματα;

Πηγή: vimaorthodoxias.gr